

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200377
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Dzurdzík PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1018200377.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a JUDr. Jeannette Hajdinovej, v právnej veci žalobcu: Y. Y. Uj, nar. XX.XX.XXXX, P. ulica š. XXX, XXX XX O., proti žalovanému: Slovenská advokátska komora, I. Odvolací disciplinárny senát, Kolárska č. 4, 813 42 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I.ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28.11.2017, ako aj prvostupňového rozhodnutia č. DS VI.-186/09:2138/2009 zo dňa 09.02.2011, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu zamietá.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. administratívne rozhodnutie

1. Žalovaný rozhodnutím č. I.ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28.11.2017 ako odvolací orgán podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ZoA) vo veci navrhovateľa predsedu Revíznej komisie Slovenskej advokátskej komory proti disciplinárne obvinenému Y. (žalobca) vo výrokovej časti vyslovil, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 1. výroku, že disciplinárne obvinený „ako právny zástupca sťažovateľa M. P., svojmu klientovi neoznámil, že dňom 22.04.2009 mal pozastavenú činnosť uznesením Predsedníctva SAK zo dňa 13.03.2009, v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 24 Cb 297/2008 na pojednávaní, ktorého termín bol určený na deň 20.05.2009 pred týmto súdom neustanovil za seba právneho zástupcu, predložil súdu doklad o dočasnej pracovnej neschopnosti, ospravedlnil neprítomnosť klienta, informoval následne, že zastúpenie v uvedenej veci prevzala JUDr. Barbora Volárová, ktorá túto skutočnosť vo svojom vyjadrení poprela“ zrušuje a konanie zastavuje z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť skôr, ako odvolací orgán začal vyhlasovať svoje rozhodnutie; ďalej podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s ustanovením § 43 Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 2. výroku, že disciplinárne obvinený „pri poskytovaní právnych služieb svojmu klientovi M. P. nepostupoval účelne a hospodárne, pretože pri vyfakturovaní právnych služieb účtoval ako samostatné úkony: poradu s klientom zo dňa 11.05.2009, ďalej do cestovných náhrad započítal osobné doručenie vyjadrenia na odpor súdu, čím účtoval cestovné z Trenčína do Bratislavy a späť, pričom vyjadrenie mohol doručiť poštou, klientovi vyúčtoval tarifnú odmenu napriek tomu, že vo veci prevzal 50 000 Sk na úplné vybavenie vecí“ ako vecne správne potvrdil. Podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 44 písm. c/ Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho

opatrenia sa zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložilo disciplinárne opatrenie- peňažná pokuta vo výške 500 €. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 nezmenené.

2. Žalovaný odôvodnil predmetné rozhodnutie predovšetkým tým, že pri skutku, že si disciplinárne obvinený účtoval cestu spojenú s osobným podaním vyjadrenia k odporu na súd do Bratislavy, t.j. náhradu za použitie osobného cestného motorového vozidla, náhradu za spotrebu nafty a tiež náhradu za stratu času (celkovo 143,49 €) mal disciplinárny senát za to, že došlo k porušeniu povinnosti advokáta dbať na hospodárnosť zastupovania, keď dané vyjadrenie k odporu bolo možné zaslať poštou a aj v prípade, ak by existovali dôvody pre osobné doručenie časti daného podania alebo jeho príloh súdu, bolo by tak vždy možné urobiť v rámci účasti na pojednávaní. Práca advokáta má spočívať v poskytovaní právnych služieb a nie v nahrádzaní služieb kuriéra a poštovej prepravy, preto takýto úkon je v rozpore so zásadou hospodárnosti a advokát, ktorý koná v záujme klienta, je povinný aj v prípade, ak mu na to dá klient výslovný pokyn, konať v záujme klienta a upozorniť ho na nehospodárnosť takéhoto kroku a navrhnúť mu prípadne iné vhodné alternatívy. Žalovaný rovnako poukázal na dôvody prvostupňového rozhodnutia.

3. Podľa § 58 ods. 3) ZoA má disciplinárne obvinený právo brániť sa a vyjadrovať sa ku všetkým skutočnostiam, z ktorých je obvinený, má právo navrhovať dôkazy. Disciplinárne obvinený si môže v disciplinárnom konaní zvoliť obhajcu spomedzi advokátov okrem advokáta, ktorý je v tej istej veci disciplinárne obvinený. Odvolací senát mal za to, že ak sa sám disciplinárne obvinený, kvôli nevyhovaniu jeho dvom procesným návrhom vzdá týchto práv opustením pojednávania vo veci samej, nemôže tento následok klásť za vinu konajúcemu senátu, najmä, keď jeho dovtedajší postup bol správny. V situácii keď vie, že sa pripravuje o možnosť priamej konfrontácie so sťažovateľom a jeho tvrdením o dohodnutej paušálnej odmene a i., resp. aj možnosti navrhnúť ďalšie dôkazy, napr. výsluch jeho asistentky M.H. údajne prítomnej pri kontaktoch s klientom. Argumentácia nerešpektovaním ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku o obstarávaní dôkazov z úradnej povinnosti je vzhľadom na kompetencie Revíznej či Disciplinárnej komisie SAK v tomto prípade nenáležitá (str. 11 a nasl. odvolania). Rovnako ako predstava disciplinárne obvineného, že ak on bez žiadosti o odročenie z vážneho dôvodu jednoducho opustí pojednávanie, je konajúci senát povinný pojednávanie prerušiť a stanoviť nový termín.

4. Po skutkovej stránke disciplinárne obvinený uvádzal, že medzi ním a sťažovateľom bola písomne dohodnutá odmena podľa advokátskej tarify (str. 9 odvolania). V skutočnosti ide o vetu „Splnomocniteľ sa zaväzuje hradiť trovy právneho zastupovania za zmluvne dohodnutú odmenu, alebo ak takáto dohodnutá nie je podľa advokátskej tarify a súhlasí, aby splnomocnenec zúčtoval svoje nároky z prijatých platieb v predmetnej veci.“ Toto dojednanie o odmene podľa Druhej časti vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) sa však nevzťahuje na hotové (vecné) výdavky a náhradu za stratu času podľa Tretej časti cit. vyhlášky, resp. ustanovenia. Keďže „osobné doručenie vyjadrenia, resp. písomností“ na súd nie je úkonom právnej služby“, podľa § 24 ods. 2 v spojení s ustanoveniami § 18 ods. 1, 2 a 4 ZoA by jeho vykonaniu mal predchádzať súhlas klienta na to, aby ho bolo možné klientovi vyúčtovať. Disciplinárne obvinený však v konaní nepredložil ani písomný záznam, potvrdený klientom, o predmete a dĺžke trvania spornej porady dňa 11.05.2009, napriek jej významu, ako to uvádzal na str. 6 odvolania. Možno dôvodne predpokladať, že takýto doklad by bol potrebný pri uplatnení trov pred súdom. Tiež pre advokáta samotného, vzhľadom na charakter tohto klienta, ktorý ho mal dokonca navádzať k podplácaniu sudkyne (str. 17 odvolania),

5. Je predovšetkým potrebné jednotlivé ustanovenia § 18 ZoA posudzovať vo vzájomnej súvislosti a v kontexte úpravy v iných častiach zákona s nimi súvisiacej a neuspokojiť sa len formálnym výkladom. Ustanovením § 18 ods. 2 ZoA je advokátom uložená povinnosť pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. Do naplnenia tohto pojmu potom patria tak povinnosť „konať čestne a svedomito“, povinnosť „primeraným spôsobom a dôsledne využívať všetky právne prostriedky“, povinnosť „uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné“ ako aj povinnosť „dbať pritom na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.“ Význam účelnosti a hospodárnosti poskytovania právnych služieb, okrem uplatnenia náhrady trov právneho zastúpenie v civilnom či trestnom konaní súdom, je obsiahnutý aj v § 18 ods. 4 cit. zákona, podľa ktorého je advokát povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. Bezprostredne s citovaným ustanovením § 18 ods. 2 súvisí úprava v § 18 ods. 5 tohto zákona, že advokátovi nepatrí odmena za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Ustanovenia § 18 zákona o

advokácii sa využívajú aj pri aplikácii ustanovení § 24 o odmene advokáta, pričom celkový rámec, resp. i limit odmien a primeranosti náhrady vecných nákladov právnych služieb upravuje vyhláška č. 655/2004 Z.z. Po zohľadnení závažnosti a intenzity disciplinárneho previnenia, v ktorom bol disciplinárne obvinený uznaný za vinného a okolnosti za ktorých sa tak stalo, odvolací senát zmenil pôvodný výrok o uložení disciplinárneho opatrenia.

II. žalobca a námietky

6. Žalovaný ako aj orgán verejnej správy prvého stupňa zistili z dokazovania, že medzi advokátom a sťažovateľom bola uzavretá dohoda o paušálnej odmene za úplné vybavenie veci a nie tarifné odmena za každý úkon advokáta. Preto nemožno v prípade používania logického myslenia vyvodiť skutkový záver že advokát pri dohodnutej paušálnej odmene za úplné vybavenie veci postupoval neúčelne a nehospodárne a rovnako to nemožno posúdiť ako disciplinárne previnenie. Pokiaľ bola dohodnutá paušálna odmena za úplné vybavenie veci, čo správne vyslovil I. ODS SAK vo svojej skutkovej vete a čo nikto nepopieral, nemohol sa advokát dopustiť disciplinárneho previnenia v právnej vete tým, že nepostupoval účelne a hospodárne. Pokiaľ advokát klientovi vyfakturoval úkony právnych služieb v tarifnej odmene, táto skutočnosť nie je disciplinárnym previnením a môže preukazovať iba peňažnú hodnotu právnych služieb v tarifnej odmene a klientovi nevzniká žiadna povinnosť túto peňažnú sumu uhradiť s odkazom na dohodu o paušálnej odmene medzi advokátom a klientom. Inými slovami, advokát pri dohodnutej paušálnej odmene nemal povinnosť postupovať účelne a hospodárne, takže túto zákonnú povinnosť nemohol ani porušiť a dopustiť a tak disciplinárneho previnenia. Z vyššie uvedeného dôvodu je Rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory predsedu JUDr. Martina Čižmárika spis. zn. DS VI.-186/09:2138/2009 z 09.02.2011 v spojení s Rozhodnutím I. Odvolacieho disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory v zložení JUDr. Peter Zelenay - predseda, a členovia JUDr. Peter Barica a JUDr. Danuše Tichá spis. zn.: I.ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28. novembra 2017 v rozpore s ust. § 18 ods. 2 ZoA a v rozpore s príslušnými v rozhodnutiach citovanými ustanoveniami Disciplinárneho poriadku. Rozhodnutie žalovaného ako aj orgánu I. stupňa je zaťažené neodstrániteľnými vadami procesnými ako aj hmotnoprávnymi a hrubou nezákonnosťou v postupe ako aj v samotných žalobou napádaných rozhodnutiach.

III. vyjadrenie žalovaného

7. Žalovaný sa v rozhodnutí vyporiadal s námietkami žalobcu k spôsobu vedenia konania a povinnosti prerušiť disciplinárne konanie ako i s tvrdením žalobcu, že v konaní došlo k zásahu do jeho práv na obhajobu. V odôvodnení rozhodnutia I. Odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 28.11.2017 sú konkrétne uvedené skutočnosti, na základe ktorých odvolací disciplinárny senát zhodnotil, že porušenie povinností žalobcu je disciplinárnym previnením a preto rozhodnutie VI. Disciplinárneho senátu SAK vo výroku v bode 2 rozhodnutia potvrdil. Podľa názoru žalovaného žaloba nebola dôvodná. Zákon o advokácii vo svojich ustanoveniach uvádza práva a povinnosti advokáta a ako povinnosť ukladá advokátovi postupovať s odbornou starostlivosťou, pod ktorou rozumie pri poskytovaní právnych služieb postupovať aj primeraným spôsobom. Oba disciplinárne senáty na základe zisteného skutkového stavu prišli správne k záveru, že porada s klientom 11.05.2008 a hotové výdavky súvisiace s doručovaním podkladov k súdnemu konaniu nemožno zhodnotiť tak, že advokát pri nich postupoval účelne a hospodárne. Disciplinárne senáty v svojich rozhodnutiach zákonným predpisom zodpovedajúcim spôsobom podrobne zdôvodnili, v čom došlo konaním žalobcu k disciplinárnemu previneniu. Podľa § 56 ods. 1 ZoA, disciplinárnym previnením je porušenie ustanovení zákona i predpisov komory a konanie žalobcu bolo podľa právneho názoru členov oboch disciplinárnych senátov porušením § 18 ods. 2 ZoA. I.ODS SAK zohľadnil pri svojom rozhodovaní aj primeranosť disciplinárneho opatrenia- výšku uloženej peňažnej pokuty a po zohľadnení závažnosti a intenzity disciplinárneho previnenia zmenil výrok VI. DS SAK a uložil disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu vo výške XXX €.

IV. pojednávanie

8. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné tak, ako boli nimi opísané v ich písomných podaniach. Žalovaný v administratívnom konaní vydal v úvode odôvodnenia rozsudku opísané rozhodnutia, pričom ich odôvodnenia sú obdobné ako vyjadrenie k žalobe. K jednotlivým častiam týchto rozhodnutí a k skutočnostiam medzi účastníkmi sporným sa súd detailnejšie vyjadril nižšie v odôvodnení tohto rozsudku. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný § 9 ods. 1 SSP nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 SSP a rozhodol vo veci dňa 06.11.2019 rozsudkom.

V. relevantné právne predpisy

9. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

10. Podľa § 18 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoA), advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

11. Podľa § 18 ods. 3 a 4 ZoA, advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

12. Podľa § 56 ods. 1 a ods. 2 ZoA, disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory. Za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie a) písomné napomenutie, b) verejné napomenutie, c) peňažnú pokutu až do výšky stonásobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, d) pozastavenie výkonu advokácie uložené od šiestich mesiacov do troch rokov, e) vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, zoznamu advokátskych koncipientov, zoznamu euroadvokátov, zoznamu zahraničných advokátov alebo zoznamu medzinárodných advokátov.

V. Posúdenie vecí správnym súdom

13. Podstata a odlišnosť disciplinárneho práva od iných druhov právnej zodpovednosti je v tom, že vznik disciplinárnej zodpovednosti je založený porušením služobnej disciplíny, čiže služobných povinností vyplývajúcich z právnych predpisov, ale tiež z vnútorných normatívnych a individuálnych správnych úkonov označovaných v teórii i v legislatíve rôzne, ako napríklad rozkazy, služobné príkazy, vnútorné predpisy, inštrukcie, pokyny a pod. Disciplinárnu zodpovednosť možno uplatniť predovšetkým voči zamestnancom príslušných orgánov štátnej správy (štátnym zamestnancom), a ďalej voči verejným činiteľom, zamestnancom, ktorí sú v pracovnom alebo inom obdobnom pomere k právnickej osobe, ktorá je na základe zákona alebo na základe správneho aktu vydaného na základe zákona, prípadne na základe administratívnej zmluvy uzavretej na základe zákona subjektom verejnej správy. Disciplinárne právo je špecifické v tom, že sú postihované osoby, ktoré majú osobitné právne vzťahy k niektorým inštitúciám s osobitnými právami a povinnosťami vyplývajúcimi práve z tohto právneho vzťahu. Disciplinárne delikty sú druhom správnych deliktov len v prípade, ak o disciplinárnych deliktoch rozhoduje vykonávateľ verejnej správy alebo subjekt, ktorému zákon zveruje disciplinárnu právomoc.

Subjektívna stránka je vždy založená na zavinení. Protiprávne konanie, zakladajúce znaky skutkovej podstaty správneho disciplinárneho deliktu, nemôže byť zároveň priestupkom, a teda nepostupuje sa pri jeho postihu podľa právneho režimu priestupkového práva. Postih týchto druhov správnych deliktov nie je upravený jednotne. Právna úprava je roztrúsená vo viacerých osobitných zákonoch, ktoré zároveň upravujú disciplinárne tresty a spôsob ich ukladania. Súčasťou týchto zákonov je postup pri uplatňovaní tejto administratívnoprávnej zodpovednosti, výnimočne so subsidiárnym využitím všeobecnej právnej úpravy správneho konania, ktorú predstavuje Správny poriadok.

14. Účelom deliktuálneho konania vo všeobecnosti je objektívne zistiť, či došlo k spáchaniu deliktu (priestupku, či iného správneho deliktu), kto ho spáchala a akú sankciu je potrebné páchatel'ovi uložiť. Orgány prejednávajúce správne delikty sú povinné čo najúplnejšie zistiť podklady pre rozhodnutie tak, aby neboli žiadne dôvodné pochybnosti o prejednávanej veci, pričom pochybnosti o spáchanom skutku sa v deliktuálnom konaní vykladajú v prospech obvineného. Objasniť správny delikt znamená okrem iného spoľahlivo zistiť a ustáliť všetky jeho typové znaky, teda znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, medzi ktoré patrí aj jeho subjektívna stránka. Definičným znakom správneho deliktu je zavinenie, pričom pri správnom delikte prejednávanom v tomto konaní na naplnenie subjektívnej stránky postačuje zavinenie z nebanlivosti. Ak bol zistený skutkový stav v priebehu objasňovania správneho deliktu a dokazovania vykonaného správnym orgánom, úlohou správnych orgánov je vyhodnotiť dôkazy v prospech i v neprospech obvineného a vyhodnotením vykonaných dôkazov na základe voľného hodnotenia dôkazov rozhodnúť, či vykonané dôkazy sú dostatočné pre preukázanie zodpovednosti za správny delikt. Pre preukázanie spáchania správneho deliktu nezáleží na tom, či je preukázaný jediným alebo skupinou dôkazov, či vo forme výpovede alebo listiny, ak taký dôkaz alebo dôkazy nepochybne preukazujú vinu.

15. Z pripojeného administratívneho spisu, z dôkazov, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu i žalovaného vyplynulo, že opis skutku vyplývajúceho z vykonaných dôkazov bol totožný so skutkom, ako bol opísaný v napadnutom rozhodnutí a súd nemal žiaden relevantný dôvod spochybňovať skutkové ani právne závery žalovaného. Z prvej časti výroku druhostupňového rozhodnutia žalovaného č. spis. zn. 10DS-17/15:2183/2009 vyplýva, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK bolo prvostupňové rozhodnutie spis. zn. VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 09.02.2011 o skutku v uvedenom bode 1. výroku zrušené a konanie sa zastavilo z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť skôr, ako odvolací orgán vyhlásil svoje rozhodnutie. O skutku v uvedenom bode 2. výroku žalovaný rozhodol tak, že ho ako vecne správne potvrdil. Podľa § 59 ods. 2 zákona o advokácii v spojení s ustanovením § 44 písm. c/ Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o advokácii v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložil disciplinárne opatrenie- peňažná pokuta vo výške XXX €.

16. Žalobca predovšetkým v žalobe namietal, že sa nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia pokiaľ bola dohodnutá paušálna odmena, resp. ak teda klientovi vyfaktúroval úkony právnych služieb v tarifnej odmene - táto skutočnosť nie je disciplinárnym previnením a môže preukazovať iba peňažnú hodnotu právnych služieb v tarifnej odmene a klientovi nevzniká žiadna povinnosť túto peňažnú sumu uhradiť s odkazom na dohodu o paušálnej odmene medzi advokátom a klientom. S touto námietkou sa však správny súd nestotožnil. Samotné konštatovanie žalobcu o tom, že klientovi nevznikla žiadna povinnosť vyúčtovanú sumu uhradiť si priamo protirečí s dôkazmi preukazujúcimi tú skutočnosť, že žalobca si túto tarifne vyúčtovanú odmenu uplatnil u klienta s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy do 27.08.2009 a návrhom na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumu XXX,XX € s príslušenstvom na Okresný súd Trenčín. Išlo o poskytnuté právne služby v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod spis. zn. 24Cb/297/2008, kedy bola medzi advokátom a klientom dohodnutá a už vyplatená paušálna odmena v sume XX.XXX,-Sk. Z uvedeného vyplýva, že skutkové okolnosti boli v disciplinárnom konaní riadne preukázané a žalovaný vec správne právne posúdil ako disciplinárne previnenie podľa § 18 ZoA. Zároveň konanie žalobcu bolo v rozpore s etikou advokáta, ako aj v rozpore so zásadou hospodárnosti.

17. „Zo zásady riadnej správy vecí verejných vyplýva, že disciplinárne orgány sú povinné viesť disciplinárne konanie s náležitou starostlivosťou a konať tak, aby každý vyšetrovací úkon bol vykonaný v lehote primeranej vo vzťahu k predošlému úkonu. Neprimeraná dĺžka disciplinárneho konania môže vyplývať tak z vedenia predchádzajúcich administratívnych vyšetrovaní, ako aj z disciplinárneho konania ako takého, keďže otázka, či už raz začaté disciplinárne konanie bolo vedené s požadovanou

starostlivosťou bude ovplyvnená okolnosťou, či medzi údajným disciplinárnym porušením a rozhodnutím začať disciplinárne konanie uplynul dlhší alebo kratší čas. Napokon, primeranosť dĺžky konania treba posudzovať v závislosti od okolností každej veci a najmä od významu sporu pre dotknutú osobu, zložitosti veci, ako aj správania žalobcu a správania príslušných orgánov.“ /rozsudok Baustahlgewebe/Komisija, C-185/95 P, EU:C:1998:608, bod 29/.

18. Ustanovenie § 195 SSP explicitne ustanovuje, kedy správny súd nie je viazaný v konaní vo veciach správneho trestania rozsahom a dôvodmi žaloby (tzv. koncentračná zásada). SSP však dáva súdu bez ohľadu na rozsah a dôvody žaloby priamo povinnosť zaoberať sa otázkou zistenia skutočného stavu veci, otázkami zániku zodpovednosti za správny delikt, ale aj otázkami druhu a výške sankcie z toho aspektu, či nevybočila z rozsahu správnej úvahy danej orgánu verejnej správy znením zákona. Tu je však potrebné sa pozastaviť nad úvahou, kedy rozhodovanie správneho súdu vo veciach správneho trestania sa približuje výkonu trestného súdnictva aj tak, že hoci zákon nekonkretizuje, ktoré zo základných zásad trestného poriadku a zo zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona sú v rámci správneho trestania použiteľné, vytvára sa možný priestor na súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí o zodpovednosti za správne delikty a o uložených sankciách. Ust. § 2 ods. 6 Trestného poriadku uvádza, že „každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak“. Z listín založených v administratívnom spise vyplýva, že dňa 09.02.2011 vydal VI. Disciplinárny senát SAK prvostupňové rozhodnutie spis. zn. DS VI.-186/09:2183/2009, ktoré žalobca napadol odvolaním. Druhostupňový orgán rozhodnutím spis. zn. P-18/2011:2183/2009 zo dňa 24.05.2011 napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu. Dňa 24.08.2015 podal žalobca žalobcu na Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom č. k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30.04.2013 rozhodnutie spis. zn. P-18/2011:2183/2009 zo dňa 24.05.2011 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR rozsudkom 3Sžo/53/2013 zo dňa 02.12.2014 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/34/2012-72 zo dňa 30.04.2013 potvrdil. UI. Disciplinárny senát rozhodnutím spis. zn. DS VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 25.03.2015 v časti 1. skutku konanie zastavil a v bode 2. návrhu uznal žalobcu vinným. Žalobca predmetné rozhodnutie napadol odvolaním zo dňa 14.05.2015. I. Odvolací disciplinárny senát rozhodnutie spis. zn. DS VI.-186/09:2183/2009 zo dňa 25.03.2015 ako vecne správne potvrdil rozhodnutím č. I. ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 22.09.2015. Žalobca obe rozhodnutia napadol žalobou na Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom č.k. 11S/105/2015-42 zo dňa 07.06.2016 rozhodnutie č. I. ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 22.09.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím č. I. ODS-17/15:2183/2009 zo dňa 28.11.2017 ako odvolací orgán vo výrokovej časti vyslovil, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 46 písm. b) Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 9. februára 2011 o skutku v uvedenom bode 1. výroku sa konanie zastavuje; ďalej podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 43 Disciplinárneho poriadku SAK výrok prvostupňového orgánu o skutku v uvedenom bode 2. výroku ako vecne správny potvrdil. Podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s ustanovením § 44 písm. c) Disciplinárneho poriadku SAK rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia sa zmenilo tak, že disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v spojení s § 32 ods. 4 Disciplinárneho poriadku SAK uložilo disciplinárne opatrenie- peňažná pokuta vo výške 500 €. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie DS VI.-186/09: 2183/2009 z 09.02.2011 nezmenené. Nebolo by podľa správneho súdu obhájiteľné, ak by samotné disciplinárne konanie trvalo od roku 2009 do 2017, ale v danom prípade dĺžka disciplinárneho konania bola výrazne ovplyvnená aj dvoma súdnymi konaniami na Krajskom súde v Trenčíne a na NS SR, preto súd nekonštatoval nezákonnosť takého administratívneho procesu.

19. Žalovaný riadne zistil skutkový stav a tento aj správne právne vyhodnotil. S poukazom na vyššie uvádzané dôvody dospel súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného je vecne správne, preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 168 v spojení s §175 ods.1 SSP, avšak vo veci úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si ani neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

21. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).